

ΨΥΧΙΚΑ ΝΟΣΟΥΝΤΕΣ ΚΑΙ ΨΥΧΙΚΑ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΙΜΟΙ

Του **Χρήστου Επαμ. Κυργιάκη**

Θα ήμουν από τους τελευταίους, αν όχι ο τελευταίος, που θα στεκόμουν με έλλειψη σεβασμού απέναντι σε ανθρώπους που αγωνίστηκαν και αντιστάθηκαν ενάντια στη χούντα του '67.

Ακόμη κι αν η μετέπειτα πορεία τους δεν ήταν ούτε αντίστοιχη ούτε ανάλογη με την αντιδικτατορική τους δράση, δεν μπορώ να διαγράψω τη στάση τους στη συγκεκριμένη χρονική περίοδο η οποία ούτε δεδομένη ήταν ούτε αναμενόμενη από όλους.

Υπήρξαν αγωνιστές ενάντια στη χούντα που συνέχισαν να πορεύονται πάνω στις ίδιες αρχές, χωρίς να συμβιβαστούν στη νέα τάξη πραγμάτων και χωρίς να ανταλλάξουν την οξεία δράση τους με στρογγυλεμένες απόψεις που μπορεί να τους εξασφάλιζαν κάποιον περιζήτητο θεσμικό θώκο, όπως έκαναν μερικοί, επίσης αγωνιστές ενάντια στη χούντα.

Το να θεωρεί όμως κάποιος ψυχικά νοσούντες τους πρώτους επειδή δεν ανήκει σε αυτούς, το θεωρώ τουλάχιστον μικροψυχία. Όταν, δε, προχωράει τα επιχειρήματά του λέγοντας πως δεν είναι όλα πολιτική, αγνοώντας εσκεμμένα το ταξικό πρόσημο της πολιτικής, τότε μιλάμε για συνειδητή επιλογή μηδενισμού της σημασίας του αντιδικτατορικού αγώνα και των οραμάτων του κι ας είναι και σκηνοθέτης κι ας είναι και συγγραφέας.

Όμως, η άποψη περί ψυχικά νοσούντων, όταν διατυπώνεται από μία νυν αναπληρώτρια υπουργό, την κυρία Δόμνα Μιχαηλίδου, η οποία στα 26 της, εντάχθηκε στη Διεύθυνση Οικονομικών Μελετών του ΟΟΣΑ στο Παρίσι, ως ειδική στον ανταγωνισμό και το 2016 ήταν η υπεύθυνη οικονομολόγος της ομάδας των κατασκευών για την Τρίτη Εργαλειοθήκη Ανταγωνισμού του ΟΟΣΑ, δεν μπορεί να περάσει απαρατήρητη ούτε να θεωρηθεί μια απλή προσωπική γνώμη μιας 32χρονης υπουργού η οποία δεν έζησε στη χούντα και άρα δικαιολογείται και μία τέτοια “αστοχία”.

Ειδικά όταν, ούτε η ίδια έχει προβεί σε κάποια διορθωτική δήλωση όπως συμβαίνει σε τέτοιες περιπτώσεις, αλλά ούτε και η κυβέρνηση κράτησε αποστάσεις από τα όσα εκείνη υποστήριξε, τότε προκύπτει το συμπέρασμα ότι πρόκειται για προσπάθεια συκοφάντησης του αντιδικτατορικού αγώνα και των αιτημάτων του.

Αν αυτοί που αντιστάθηκαν στη χούντα και συνέχισαν να αγωνίζονται θεωρώντας ότι η πτώση της δεν αποτέλεσε ολοκληρωτική εκπλήρωση του αγώνα τους είναι ψυχικά νοσούντες τότε αυτοί που ξέχασαν ποια συμφέροντα εξυπηρέτησε η χούντα, τι είναι; Ψυχικά προσαρμόσιμοι;

Το γεγονός ότι κάποιοι από τους ψυχικά προσαρμόσιμους συναναστραφήκαν με όσους ωφελήθηκαν με τον έναν ή τον άλλο τρόπο από την επταετία της χούντας, προφανώς, κατά την κυρία υπουργό πρέπει να θεωρηθεί απολύτως φυσιολογικό, άρα ψυχικά υγιές.

Προσωπικά, είμαι με τους ψυχικά νοσούντες και όχι με τους ψυχικά προσαρμόσιμους κυρία Μιχαηλίδου.

Την περίοδο της χούντας κάποιοι αυτοεξορίστηκαν στο Παρίσι, κάποιοι συνεργάστηκαν με τους χουντικούς, κάποιοι τους αποδέχτηκαν και κάποιοι άλλοι αντιστάθηκαν, βασανίστηκαν, φυλακίστηκαν και ορισμένοι θυσίασαν και τη ζωή τους.

Νέοι όπως εσείς και πιο νέοι ακόμη που δεν πρόλαβαν να σπουδάσουν και να ζήσουν.

Ε λοιπόν κάποιοι παρέμειναν “άρρωστοι” και κάποιοι προσαρμόστηκαν στις νέες συνθήκες.

Θα μπορούσα να διακινδυνεύσω να εκφράσω γνώμη για το ποια νομίζω πως θα ήταν η δική σας στάση αν ζούσατε στη χούντα, με βάση τα όσα είπατε αλλά δεν θα το κάνω για να μην σας αδικήσω.

Πάντως κυρία υπουργέ πιστέψτε με, στέκεστε τόση δα μικρή απέναντι σε όλους αυτούς τους

ψυχικά νοσούντες!

Πηγή: kyrgiakischristos.wordpress.com